

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

ВИХОДИТЬ ЩО ДРУГИЙ ДЕНЬ

Рік I.

Станіславів, вівторок 29 липня 1941.

Ч. 4.

За поворот наших надбань

Коли московські хвальки перед війною через радіо розголошували про свої досягнення, дехто був схильний думати, що дійсно в Росії є тенденція до якогось культурного прогресу. Знаючи, що найфатальнішою залишкою кріпощництва і царського самодержавства, було п'янство, можна було припустити, що більшовики повели боротьбу на цій дуже загрозеній ділянці суспільного життя. Тоді, як в Європі повставали організації молоді з завданням створити новий тип людини, і всі вони боролись за обмеження уживання алкоголю, коли для кожного європейця стало samozрозуміле, що алкоголь не може стати повноправним, вольовим тилом людини, тоді в Московії боротьба з традицією, викинувши з неї всі позитивні чинники, залишила такі традиційне п'янство. Навіть в совітських організаціях молоді, промовчуючи про справу, очевидно не старались осувати „добрих звичаїв“. Загальнокультурні ідеї молоді Європи (Пласт, Гітлерюгенд, Балія) не знайшли жодного відклику в азійській Московії. Коли ж прийшли часи насильного, „ушасливлення людей“, і Сталін відчув, що панцизні методи алькголізації населення та допровадження його до психічного безвладдя йому тепер придадуться, посидив горілчану продукцію фабрик так, що далеко легше було можна купити горілку в будьякій кількості, чим хліб або які інші продукти першої потреби.

До приходу більшовиків наша молодь вихована в Пласті та „Відродженні“ зуміла так переконати старшу генерацію і так вплинути на наше село, що алкоголь став зникати не тільки зі столів по міських домах, але й на весіллях чи празниках по наших селах. Цей здоровий прояв нашої цілої суспільності поляки оцінили як загрозу своєму монополеві, назвали протидержавним. В консеквенції почали переслідування товариства „Відродження“, ще перед тим розв'язавши „Пласт“. Це з черги викликало ще більшу мобілізацію наших сил в тому напрямі. Содова вода та лімоняда почали випирати горілку чи навіть пиво.

З більшовицькою навалою розпалась в руїну всі наші культурні здобутки, почали забуватись навіть дотеперішні добрі звичаї та навички. Обнижений життєвий рівень, розхристана більшовицька агітка, видвігнення темних елементів села та засипання наших міст і сіл масою дешевого алкоголю, довели поступово до того, що селяни почали масово пити горілку. Сільська голота робила це для піднесення „революційного настрою“, приїжджі совети для підтвердження „радісного життя“ та „демократизму“, а наші люди з психічної депресії. Можна було б бачити, як селяни пиячили у місті, транспортували чим попало масу горілки на село. Мало хто встояв перед цєю психозою п'янства, піддавалась навіть інтелігенція. На даліше ця „випробована“ метода деморалізації могла поважно здегенерувати нас духово й фізично.

Сьогодні стоїмо саме перед відбудовою великої руїни. Здаємо собі справу, що сьогодні навіть передбачити трудно, якої великанської праці і в яких напрямках саме буде потрібно. Все ж таки одною з першочергових і негайних справ вважаємо справу повернення нашої протиналькгольної постави серед нашого суспільства в найширшому масштабі. Клич: „Геть з алкоголем!“ хай буде кличем регенованої України, — кличем здорового інстинкту української раси. Таким поставленням справи докажемо, що розпічемо будову від здорових твердих основ, нездобутих для ворогів. Цим докажемо, що Галичина, ота ненависна для Московії Галичина, є здоровою, нездобою твердою національною потенцією.

Духовенство та інтелігенція будуть не тільки самі добрим прикладом, але й переконуватимуть всіх, заохочуватимуть та вкажуть, що тільки визволені від алкогольського кошмару люди, зможуть трішки збудувати свою всенациональну волю.

Для добра Української Нації

„Благословіть дітей своїх
Твердими руками“
(Шевченко).

Хто хоче жити, мусить всякими силами поборювати в собі вроджений нахил до пасивності, до інерції, мусить сам невтомно творити, — діяти.

Історія світу показує, що перемога завжди на боці тих, у яких більше організованості, настирливості, бойового духа. Одиниця або нація тільки тоді життєздатна, коли постійно удержує і плекає в собі цей бойовий дух. Отже, ніколи не треба задовольнитись здобутим, не спочивати на заслужених або незаслужених лаврах, — ніколи не замінювати ідеалу „здобуття“ на деморалізуюче становище „уживання“. Ні перед якими труднощами не мусимо зупинитись, треба здобути, завоювати, вибороти те, чого хочемо.

Легко здобути має вартість лиш для людини з психікою споживача. Людину з психікою борця легко здобути тільки знеохоче, робить її непотрібною в її власних очах. Сила людини, чи нації, росте зі зростом труднощів, з якими вона бореться. Конечність і тверда воля поборювати перешкоди, покликають до активності всі її життєві сили. Треба плекати погорду до всього легко здобутого, дешевого, бо це ніколи не матиме тієї вартості, як здобути з трудом. Задармо немає нічого вартісного, доброго. Німецький поет Густав Фальке в своїй „Молитві“ так каже: „Тільки трудне справді приробиє. Тільки трудом здобути нам завжди дороге“.

Сьогодні в нашому новому, державному житті з його постійними труднощами ми, Українці, підпадаємо тяжким випробованням, і успіхи, які ми здобудемо в цій боротьбі, будуть свідчити про нашу вартість. Ця боротьба матиме вплив на формування нашого національного життя та переродження нашої національної психіки.

Від старшини вимагаємо, щоб був добрим військовим. Від учителя, щоб мав дійсне покликання виховувати молодь. Від усіх інших, щоб совісно виконували добровільно прийняті або покладені на них обов'язки, не жалюючи всіх своїх сил.

Саме тим, як старанно, як чесно

людина виконуватиме свій обов'язок буде визначатись її суспільна вартість, а не тим, в якій ділянці національного життя вона працює гідність чесної праці скрізь однакова. Тут хочеться навести слова Гітлера про те, що не вистачає покликатись на свої внутрішні переконання, щоб бути корисним членом своєї нації. „Хто не виконує тут свого обов'язку, хай не хвалиться переконанням, проти якого він у дійсності сам грішить“ („Майн Кампф“).

Інстинкт державності це не тільки захоплення, ентузіазм, героїчна посвята, це в першу чергу залізна дисципліна, конструктивна праця і політичний розум.

Не ілюзійна рівність, не нехтування всякого, хоч як обоснованого авторитету з боку найменш покликаних до цього, а добре зрозуміла, конкретна нерівність нас усіх, тобто конечність підпорядкування одного другому, конечність беззастережного послуху своєї владі — зродить в нас на місці сентиментального патріотизму героїчний націоналізм, бо тільки такого потребує нація, яка рішуче й невтомно прагне до державності.

Сьогодні ні повз одну ділянку нашого життя, не можемо прохорити байдуже. Не маємо права пасивно приглядатись „біжучим справам“, мовляв, вони маловажні у порівнянні з важливою для нас справою. Не можна передусім пасивно вичікувати вирішальних подій, занедбуючи конкретні потреби сьогоднішнього дня, бо саме під час вирішальних подій занедбання зободенних завдань готове помститись на нас трагічно. День за днем, місяць за місяцем нам треба впертою працею крок за кроком добувати терен для нашої духовної і матеріальної розбудови, формувати кваліфікованих робітників всякого звання, щоб створити ряди завойовників майбутнього, ряди послідовних у своїх зусиллях громадян. Треба нам любити свою Націю, свою батьківщину і все, що зв'язане з нею, активно, а не пасивно, на ділі, а не на словах. Треба нам бути безнастанно чуйними та слідкувати за всім, що діється навколо, треба нам любити і вміти боротись, героїчно боротись за добро Української Нації.

За тверді ціни!

Треба покласти край фантастичним цінам на сільські продукти, бо коли так піде далі, то місячна зарплата міського працівника буде дорівнювати кільком літрам молока. Зачуваємо, що Львів уже ввів максимальні ціни, наприклад, на збіжжя. 100 кл. збіжжя коштує 120 крб., це є 12 нім. марок. Коли перерахувати на давню польську валюту, то виходить 24 зл., так приблизно, як воно давно в нас було.

За підвищення цін і спекуляцію у Львові назначено високі грошові карі, в тяжких випадках — кара смерті. До такого передвоєнного зномалізування цін на всі продукти повинні змагати наші економічні чинники. Домагаємось енергійних заходів в тому напрямі. Сподіваємось, що Управа міста в порозумінні з кооперацією зразу візьметься за діло.

По трупах московських окупантів
до свободної України!

ТЮРЕМНА КУЛЬТУРА В СРСР

На саму думку про звірства, свідками яких були ми в останніх днях відступу большевицьких збройних банд через Станиславів та із Станиславова, кров стинається в жилах.

Правда, події, що їх ми в нашому місті переживали й бачили, це тільки краплина в цілому морі українського горя за большевицької доби в нашій історії, але й їх було доволі, щоб ми з черствих здоров'ям і бадьорих духом людей поставали похилими, сивоволосими старцями.

Нераз ми, бувало, питалися самих себе та одні одних: чом несповна 200 мільйонів людей, „патріотів“ так званого Радянського Союзу, дають панувати над собою двом мільйонам партійців, чом ті нещасні жертви скаженого сталінського терору не піднінуть проти своїх партійців, так званих комуністів і проти звірчих НКВД-истів бунту та не зітруть їх на порох із лица землі?

час іше з ласки партії чи НКВД спокійно носить на собі „соціалістична“ радянська земля.

Є й свобідніші тюрми, не такі переповнені, призначені для в'язнів — тортурованих, але там інші блага: вогкість, вода, щурі, хробаки, всяка комашня тощо.

А заки ви попадете в большевицьку тюрму, вас переслухують органи НКВД. Буває часто-густо, що запроторюють у тюрму й просто без переслухання, яке в тому разі починається пізніше. Звична пора на переслухання: ніч із її таємничою обстановкою. Триває ж таке переслухання звичайно з вечора цілу ніч аж до білого ранку, а то й довше, іноді добу, або й дві, причому слідчі можуть змінюватись, або виступати нараз кількома й завдавати перехресні питання, щоб жертву допиту, мучену браком сну, а може й голодом, замотати, збити з пантелику й добити в зізнаннях. Кожній такій жертві допиту НКВД-исти, щоб надати собі

ЯК ПРАЦЮЮТЬ В КОЛОМИІ

Влада в Коломиї працює енергійно під керівництвом голови Повітової Управи — др. Княжинського. Слід підкреслити дбайливе піклування управи міста українським активом, який працює на різних постах. Створено ресторан виключно для Українців і військових армій. В ресторані харчуються Українці, одержуючи їду на рахунок платні.

Відділ соціального забезпечення при управі міста подбав про те, що незабезпечені і безпомічні громадяни-Українці одержують два рази на тиждень безплате харчування. Крім цього організується ще одна харчівня, окремо працює ресторан для міліції.

Хоча споживчих крамниць на жаль мало (7 хлібних і 2 молочні), все ж реферат харчування міської управи працює вже настільки справно, що ввів карткову систему. Першенство на картки мають мешканці арийського походження. Підкреслити треба жертвенність наших селян, які привозять ярину та

харчі до міста з сіл даром, знаючи, що вони будуть розділені між своїми.

В місті чисто. Порядку пильнує наша міліція і мадярська жандармерія. Наші міліціанти ще без односторонньої Декорація міста прапорами залишає дещо до побажання. Прапори пошиті недбайливо, з вилнялими кольорами.

Вже з перших днів виходить в Коломиї добре редагована газета „Воля Покуття“. Як слід налагодна кореспонденція з сіл. Редакція підготовляє до друку брошуру з промовою Д-ра Гебельса на партійному з'їзді в 1936 році, яка звернена проти большевизму зі знаменитою критикою його.

Театр з успіхом грає українські п'єси при набитій залі. Кіно ще не чинив.

Зразу налагодно працює в фабриці сільськогосподарських машин, та вона перестала працювати, коли забрано з неї машини та інше устаткування.

Станиславів відстає

Торгівля — надзвичайно важлива ділянка у всьому державному апараті. Добре налагоджена торгівля полегшує всяку роботу. Коли хтось весь час думає про їжу, звідки і що дістане, то його праця мало продуктивна, бо вся увага спрямована не туди, куди потрібно — на працю окремих людей. Наші керівники привикли до большевицьких черг під крамницями й досі не подумали ще, скільки лиха для молодої держави приносить такий своєрідний балаган.

Деякі райони області, як наприклад Коломийський, Надвірнянський, Галицький і інші вже впорядкували у себе торговельну ділянку, списали все населення, обчислили запаси товарів, призначили окремі крамниці і почали продаж товарів на картки.

В Коломиї добре працюють три ресторани, куди селяни завозять навіть безплатно харчові продукти, а зорганізоване українське жіноцтво приготує для службовців і робітників смачну їжу.

Цього ще не зробили торговельні органи міста Станиславова, а пора б вже давно подумати про це. Справа ця не дуже тяжка. Маємо зараз багато вчителів, які допоможуть скласти спис-

ки населення і допоможуть в розподілі товарів по крамницях. Не можна тратити часу на пусті балачки кому доручити це діло, бо охочих людей до праці в нас багато, потрібно тільки, щоб провід дав наказ і цим ділом вміло керував.

Інакше не може бути. Нерівномірний розподіл харчових продуктів за чергами може причинитися до виникнення пошесних недуг в місті. Взагалі, черги на шкоду працюючим, бо ті, що мають багато награбованих товарів і ще мають силу вистоювати в чергах, одержують ще більше продуктів, щоб потім їх ніяк, а в других цих запасів немає, немає часу вистоювати по чергах, бо вони працюють на полі, в городі, вдома, в установах, фабриках.

Шкідливість черг ще й в тому, що туди приходять різні „люди“ і вони ведуть свою політику. Вони ширять паніку, видумують найбільш неправдоподібні історії. Ці пункти вільної ворожої агітації треба негайно зліквідувати, а міліція, яка тратить час і здоров'я, наводячи порядок в чергах, могла б зайнятися іншими важливими справами, от хоч би стягненням награбованих речей.

Спорт — основа сили й організованості нації

Важливим питанням, яким доведеться нам зайнятись, будуючи свою Державу, — це питання спорту, що матиме завдання виховати молодь, загартувати її фізичні сили, та створити з неї один моноліт — здібний на перший поклик вождя українського народу виконати кожний його наказ.

Спорт — на кожному кроці стрічаємось з цим словом, але рідко хто вглибився як слід в його суть, в його значення, як для одиниці, так і для народу та його культури.

Барон Петро Кубертен — організатор новітніх Олімпійських ігор, а рівночасно відомий спортивний діяч, ось як висловлюється про культ спорту

„Спорт — це добровільне, постійне та послідовне плекання фізикульту, основане на бажанні добути якнайкращі досягнення навіть за ціну ризикування. Це змагання знаменують такі основні цілі, як ініціатива, витривалість, напруга, жадова поступу, погорда до можливої небезпеки. З чого слідують такі висновки.

1. Спортовість не лежить у природі людей, бо вона любить постійний рух, а люди виявляють до цього помітну нехоть.

2. Кожна фізична вправа може мати спортовий характер, але може його й не мати. Можна спортивно грати в обручки, займаючись не спортивно веслуванням. Ось не можемо твердо розмежувати

Ще одна з жертв НКВД.

Тепер нам стало ясно.

Перед усім: страх. Ви не маєте ні вдень, ні вночі спокою. Завжди тривожить вас думка, як не проарештування, то про вивіз на Сибір, над Біле море, чи на Камчатку. А арештування, або вивіз — різниця в цьому тільки така, що перше кінчається скорішою смертю, — другий, тобто вивіз на Сибір, кінчається смертю повільною, довшою, кованням серед холоду і цілковитого голоду.

Друге: масовість. Ви свідомі того, що тюрма — це жде вас, а вивіз — у зв'язку з вашим арештуванням, засудом на довголітню тюрму за абияку, хоч би вигадану, або наклепану професійними в цьому напрямі і платними (платить щедро НКВД) „друзями“ чекає вашу сім'ю. Скоріше, чи пізніше, а черга на вас прийде.

В додатку, якщо ви Українець і маєте когонебудь із рідні за кордоном у Німеччині, то й не сподівайтесь пощади, або виходу, викреслення із списку засудженців.

На вас черга жде тільки тому, що тюрма через край повні. В них так говно людей, що всі навісточки в камерах тиснуться. Навісточки й святять. Тому вас якнайсь

більшого авторитету, звичайно погрожують револьверами, що їх вам прикладають до грудей або, до чола. Допитувані в такій обстановці волюють радше смерть, аніж удруге потрапитися в лабеті й обороті звірських НКВД-истів.

Часто двома цілими місяцями ніхто й не знає, що сталося з котримось членом родини, а на запит батька, матері чи дружини чекістське ославлене НКВД не почувалося до обов'язку навіть слова відповіді!

Нерідко людину в підвалах НКВД невинно закатували на смерть, а рідня про це нічого не знало. Таке це „батьківське“ сталінське піклування про людину!

Люди, проспавши ніч щасливо вдома, виходили до праці вранці завжди приготувані додому не вернутися, бо часто з місяця праці їх викликували в НКВД, або просто з вулиці хапали.

Чоловік не був певний ані дня, ні години, ні вдень, ані вночі. Кожен жив одними тільки нервами, у вічному побоюванні про своє завтра. Проспав ніч — має перед собою не цілий день життя.

(Продовження буде)

вправ, які зачисляємо до спорту, та вправи, які до нього не належать.

3. Спорт, як один із тих чинників, що вимагають холодної крові, обсерваційного змислу, лежить заодно у фізичній, як і духовій сфері людини — та може впливати на інтелект, характер, сумління одиниці, а тим самим є важливим чинником морального та соціального поступу.

Ці слова славного теоретика та найвизначнішого спортсмена ХХ століття віддають вповні важливе значення спортивного виховання як для одиниці, так і для цілого народу.

Вже стародавня Греція, — батьківщина нинішнього олімпійського спорту, розуміла його велике значення, бож знаємо, що олімпійські ігрища були оглядом фізичних та духових сил давньої Греції, а часи розквіту олімпійських ігрищ були часами розквіту й могутності грецької держави.

Спорт вводить у свої вправи ті всі чинники, які стрічаємо в житті, вчить поборювати життєві перешкоди. А як важко нам приходиться не раз боротися з ними, знаємо добре з власного життя. Ми їх не передбачували, а через це не гартували в даному напрямку своїх сил. Не раз доводиться нам приспішити ходу або й бігти; ми робимо це, але швидко задихуємось, відчуваємо змучення, бо ми не вправлені в тому. Часом необхідність вимагає відбиватись, але наші руки не служать нам, наші удари слабкі — ми даємося легко перемогти. Можна навести тисячі прикладів на те, щоб засвідчити це важливе значення спортивних вправ для кожної людини в щоденному житті. Часто життєві невдачі людини є наслідком її незагартуваності, слабкої віри в свої сили, браком охоти перемогти, — браком відповідного спортивного виховання.

Подивімся сьогодні на світову арену, де проходять історичні події, де вирішується доля не одного народу, де очі всіх звернені на Німеччину, на фірера Адольфа Гітлера, який так непереможно провадить німецький нарід до все нових і нових побід! Можна певно сказати, що свої блискучі досягнення в нинішній світовій війні німецький нарід завдячує великому розвою спорту по цілій Німеччині, яка забудована сотками тисяч спортивних площ до ігр та всіх родів спорту, стадіонів, городів, парків і т. д. і т. д., де відпочивають та вправляються і змагаються всі німці, від наймолодшого до найстаршого. Остання Олімпіада, яка відбулась у Берліні в 1936 році була яскравим доказом сили й організованості німецького народу, була бойовим оглядом сил, а передове місце, яке зайняла Німеччина на цій XI Олімпіаді багато говорило про фізичні й духові сили німецького народу, який сьогодні домігся таких блискучих успіхів.

Спорт на Заході є важливим чинником суспільного життя та має велику пропагандивну вартість. Вистачить згадати хоч би про перемоги Нурмі, Рітол та інших знаменитих бігунів світа, синів маленького фініландського народу, коли то в парі з їхньою перемогою яшли, по цілому світі згадки й зацікавлення про їхню країну.

Отже, не можна відмовити спортові й політичній вартості тоді, коли поодинокі репрезентації держав розіграють між собою змагання в легкій-атлетиці, копаному м'ячі, ситківці і т. д. Треба згадати про те, що на Заході признали спортові велику педагогічну вартість у вихованні молоді. „Спорт, це школа життя!“, „Спорт сталить характер!“, „Спорт гартує молодь!“ — ось кличі, які пишються на спортових прапорах культурних європейських народів.

Тому ми, стоячи сьогодні на шляху розбудови свого нового життя, не можемо поминути цього питання, а навпаки, мусимо приділити йому багато уваги, бо наша молодь, що орієнтується на Захід, зрозуміла теж ту велику вартість фізичного виховання, спорту, та пригорнулася до цього цілою душею, цілою істотою.

Розвиток спортивного життя у нас не міг, натурально, дорівнювати Заходові, дорівнювати державним націям, аж до сьогоднішнього моменту, коли український нарід, після проголошення самостійності Української Держави, стає господарем на своїй землі і тому, як добрий господар, мусить про все подбати, а особливо про ті ділянки суспільного життя, які причиняються до сили, організованості та обороноздатності нації.

Спорт, між іншим, повинен мати завдання виховати і прищепити нашому молодому поколінню всі додатні прикмети, якими гордяться німецька молодь, якими гордяться інші державні культурні нації. Українське громадянство мусить в свою чергу вирішити і спортове питання так, щоб воно йшло з духом часу, щоб воно відповідало інтересам та добру нації.

Перш за все, приступаючи до організації спортивного життя, треба підготувати стадіони, спортові майдани та руханкові салі, підшукати кваліфікованих учителів спорту, а коли виявиться замале їх число, тоді організувати курси для підготовки в цій справі відповідних людей, а найважливіше охопити та притягти до цієї праці кожне українське місто та село, весь український загаль.

Справа спорту повинна стати справою цілого нашого народу, щоб на найближчих Олімпійських ігрищах серед репрезентацій інших вільних народів — не забракло українського, який під прапором „Україна понад усе!“ — гідно презентуватиме свою батьківщину.

Володько.

ПРИКАЗ

На основі розпорядку малярської Королівської Військово-Адміністраційної Команди в Станиславові, ч. 64/1941 від дня 28 липня 1941 р.

КОЖНИЙ ЖИД ЧИ ЖИДІВКА

старші віком над 12 років обов'язані на вулицях, дорогах і прилюдних місцях носити на правому рамені, на верхньому одягу, 10 см широку опаску виразної жовтої краски.

ЖИДІВ, які появляться після 4 серпня 1941 р. без опаски покарається примусовою роботою, а за другим разом інтернуванням в таборі праці.

За чистоту опаски відповідає власник.

Станиславів, 29 липня 1941 р.

Управа Міста.

ГОЛОС ЧИТАЧА

При вул. Собіського міститься ресторан „Варшава“. На дверях міститься карточка: „Вступ за довідками праці“. Вхожу на гору. Двері зачинені, бо виїнята клямка. Бачу, поверталися робітники, селяни. Якийсь індивідуум заявляє, що не впускається ще, аж за дві години. Була це година 13,39. Не даю себе провести. Хочу дістатись до середини, однак одержую ту саму стереотипову відповідь. Через двері від буфету бачу, що у ресторані є вже досить людей, коло 20 чоловік. Заявляю про це тому індивідуумові. Дістаю відповідь, що вони тут ще від снідачку. Вкінці пускає мене, про довідку не запитує. Сиджу й приглядаюся. Входять один за другим робітники, але не української держави, а представники різних червоних установ, з крочковатими носами в переважній більшості, трохи доляків і майже жодного українця.

Сиджу біля столика, де сидить двоє поляків — робітники залізничі. Бачуть, що я українець, бо маю відзнаку. Чую таку розмову: „Що я можу зробити? Маю 20 карбованців денно. За обід за-

платив 6 крб., а де снідання, а де вечерея; а як чоловік хотів би випити шклянку пива? Навіщо мені ці гроші, як за них вижити польському не можна.

Я, вчитель, денно маю тільки 10 крб. і до того родину, але не нарікаю, а він 20 карбованців і цілковито незадоволений. Чи не варто було б такого „пана“ звільнити з роботи і порадити, щоб винайшов собі вигіднішу посаду? Однак, за більшої частини часів, як мав місячно 200 чи 250 крб. був задоволений.

Звертаю, отже, увагу відповідним чинникам, щоб зацікавилися цим рестораном, не годували всяких жидівських спекулянтів і незадоволений елемент, та не робили з нього піяцької спелонки, в якій різні типи мають можливість широко політикувати, а людину-придверника „жидівського вуйка“ замінити чесним українцем, який солідно виконуватиме свої обов'язки. Також хотілося б, щоб замінили частину жидівського персоналу українськими

П. С.

ОГОЛОШЕННЯ

Поступила в продаж

Палена цегла,

Мафіл до печей,

Гіпс.

Вално,

Глиняна посуда.

Продаж проводить управа цегельних та гіпсового заводів м. Станиславові, вул. Зосина Воля ч. 132.

Радіовісті

(Німецькі повідомлення)

СХІДНИЙ ФРОНТ. В п'ятницю закінчено очищення терену з ворога на відтинку Смоленськ. При цьому окружено більші частини совітського війська. Сильні бої відбулись коло Вязми. Туди кинули большевики свіжі сили. Мимо величезної кількості ворожого війська і матеріалу, червоних розбито та захоплено багато воєнного матеріалу і полонених. Попали в полон комсомольці, яких вишколювали всього два тижні. Настрій серед них дуже пригноблений. Політичні комісари приковували білців до скоростріль, а своїх ранених добивали. Загалом в тій частині східного фронту, в зв'язку з акцією очищення, знищено 230 танків. Вязма віддалена від Москви на 200 кілометрів. На Україні зламано опір частин, які забезпечували відступ головній армії. Загалом помітний тепер сильний тиск на полудневій частині фронту між Дніпром і Дністром. Бесарабію очищено вже від партизанських загонів. З півночі фінляндці перейшли в сильний наступ в напрямі на Ленінград зі сторони Онежського та Ільменського озер.

В Миколаїв та в Одесу прибули на човнах збігці з молдавсько-бесарабського фронту. Вони зовсім виснажені. Їхній вигляд і оповідання про страхіття війни так налякали жидівню в Одесі, що вони почали тікати на Схід.

За час останніх боїв на східному фронті збито 92 ворожі літаки. Німці втратили всього 8.

Німецька і союзна авіація бомбардували чорноморські пристані Одесу та Херсон. В Херсоні потоплено корабель тоннажем в 10.000 регістрових брутто-тонн. Пошкоджено значне число транспортних і воєнних суден, які були призначені до евакуаційних цілей. З Берліна передають, що на Україні окружено знову великі частини червоної армії. Засліплені большевицькі "патріоти" закликають боронити Москву, як Мадрид. Тепер уже називається, що Москва не є відкритим містом, а кріпостю.

З ЛЬОНДОНУ виїхав представник Радянського Союзу у Вашингтон зєбрати допомоги.

СИН МАСАРИКА пертракує з Майським у Лондоні. Що з їхніх переговорів може вийти, знаємо всі.

В **ТУРКЕСТАНІ** починаються заворушення, які походять прямо в повстання проти гніту червоних катів. Цю вістку подала Анкара.

БОЛГАРІЯ. Викрито терористичну комуністичну організацію. Вона мала за мету робити саботажі в портах Югославії. Саботажистів арештовано.

ФРАНЦІЯ. На війну з большевизмом вислано в минулому тижні французький легіон, який складається з усіх родів зброї.

СТОКГОЛЬМ. "Свенска Тагебладет" подає, яке страшне знищення зробили большевики в Прибалтійських державах. Потерпіли не тільки інтелігенція, але й робітники. В цих державах прямо знищено інтелігенцію.

БЕЙРУТ. На сторону зрадника де Голя не перейшли майже жодні французькі старшини.

ЛЬОНДОН. Сильні втрати англійської авіації змусили міністерство авіації таки признатись хоча б частинно, до невдач над каналом Ля-Манш. Англіїці подали скромно, що втратили всього 15 бомбардувальників та 7 мисливських літаків.

Конфлікт між Японією й Америкою та Англією в справі Індо-Китаю загострюється. Америка розпочала торговельним бойкотом Японії, і негайно перейшла до наложення руки на майно японців у США. Японія відповіла такими ж репресіями. Наказ Рузвельта про заборону продажі земного олію Японії поставив у тяжке положення американських продуцентів, — пише японська газета "Ніші-Ніші". З другого боку заборона японського уряду вивозити з Америки сирій шовк, примусить 300 тисяч американських шовкових продуцентів замкнути підприємства. Без японської бавовни також годі буде обійтись американцям.

ТОКІО порозумілись уже з Парижем про спільну оборону Індо-Китаю перед американською загрозою. Південна китайська армія має йти на Індо-Китай. Японія готова допомогти Франції в обороні цього краю. Однак др. Іто (Японія) заявив, що цей пакт — це інструмент миру, а не такий, яким скористались американці, займаючи Ісландію.

Представник уряду **ЧЕРЧІЛЛЯ** в Токио повідомив японський уряд, що Англія зриває всі торговельні умови з японським урядом і фірмами.

ІТАЛІЯ. Подано надзвичайні повідомлення про незвичайно успішне бомбардування порту Лявалетта італійськими підводними суднами. Атака була така скоро, що доки ворог овам'ятався, італійців вже не було.

В **ТОБРУКУ** перестрілка артилерії.

Німці бомбардували Александрію бомбами всіх калібрів.

На Середземному морі закінчилась морська битва. Італійці потопили біля 100 тисяч регістрових брутто-тонн торговельної флотії і англійців та два воєнні кораблі. Через Гібральтар намагались прорватись англійські каравани суден, конвойовані літаками і воєнними пароплавами. Спроба не вдалась.

НЬЮ-ЙОРК. Відомий Уельс в зв'язку з книжкою жида Кауфмана вказує на німецьку небезпеку. Уже сьогодні, — каже, — німці закінчать з Совітами, а тоді підуть на Іспанію та Португалію. Опісля через Ліберію, Південню Америку і т. д. поставлять безпосередньо перед загрозу Сполучені Держави Північної Америки. Хоч його підтримує преса Чикаго, але тверезі американці говорять про абсурдність такого здогаду.

Львівське радіо звернуло увагу селянам, щоб продавали свої продукти тільки через кооперацію, а не спекулювали замінами. Що міньялам може притрапитись прикра пригода, подала ось такий факт: селянка хотіла міняти масло за все, що попаде. Остаточно продала за гроші жидівці. Обурені аріїдці виліпили жидівці лице маслом, а селянці наказали слизати його. На це є свідки.

26 липня зламано в окупації Смоленська останній опір большевиків на південному відтинку, причому знищено дві дивізії, взято в полон 23 тисячі червоних. Здобуто понад 80 зенітних гармат та багато гармат і танків. Коло Смоленська німці здобули 62 гармати. Представник агентства Стефані подає, що місто Кишинів дуже знищене. Собор спалений, врятувалось всього кілька образів. Будинки більшістю попалені. Залізнична станція висаджена в повітря і спалена. Треба років праці, щоб відбудувати місто. Цікаво, що в місті Кишиневі боїв зовсім не було.

ІЗЗА ЗБРУЧА йдуть тисячі паломників — щоб помолитись у наших церквах.

МІНІСТР ГЕББЕЛЬС написав статтю під заголовком: "Занавіс спадає". В ній читаємо, що німецька молодь зрозуміла, що таке большевизм. Мільйони жовнірів бачать на радянській території більше, чим пропаганда могла роз'яснити.

СТАЛІН і **ЧЕРЧІЛЬ** обмінялись листами. Вони взаємно висказують собі подив з приводу боротьби з Німеччиною. Черчіль подає, що Сталін може ждати допомоги тільки від СДПА.

АГЕНТСТВО СТЕФАНІ дало пояснення до наїзду італійської флотії на Мальту. Всі кораблі повернулися, затопивши, бодай 8 англійських. Крім цього збито 4 англійські літаки.

ПОРТУГАЛІЯ. В Лісабону приїхали консульські німецькі урядники, виселені урядом Сполучених Держав Америки. Тим самим кораблем вертаються американські урядники, що мусять опустити кордони держав осі.

ВАШИНГТОН. На озброєння видано 50 мільярдів доларів. В цю суму враховано замовлення для Англії.

ТОКІО. Міністр фінансів Огура вважає, що втрати японського капіталу в Америці невеликі, бо його вже кілька місяців тому вибрали.

На східному фронті не помічається більше нальотів совітської авіації. Це пояснюється — знищенням її.

Ціла армія розбита на поодинокі частини, які безнастанно окружують. Большевики втратили вже найкращі свої резерви.

Кожної ночі тривають бомбардування Москви. Бомбардовані залізничні станції і фабрики зброї. Місто в огні.

КРАКІВ. В четвер відбулись похорони відомого українського письменника й професора університету Богдана Лепкого. Причиною смерті був удар серця. Покійник прожив 69 років. Його похоронили в Кракові на Раковицькому кладовищі. В похоронах брали участь преосвященний Хагода, Малиновський, Лопатинський та інші. Були присутні німецькі достойники. Над могилою промовляли від уряду др. Коновалець, від учених др. І. Раковський, від учнів Березовський, від У. С. С. та літератів Купчинський. Співав хор "Сурми".

Очищуйте Україну з жидо-московських собак НКВД!

ХРОНІКА

29 ЛИПНЯ 1941

СЬОГОДНІ — вівторок: Антивоєнна свідч.
ЗАВТРА — середа: Марши вчч.
ПІСЛЯЗАВТРА — четвер: Якіпта, Еміліяна.

Заупокойне Богослуження. За спокій душі бл. п. Богдана Лепкого, що розстався з цим світом у Кракові в дні 22. ц. м., відправиться Служба Божа 4 серпня о год. 8-ій ранку в Церкві ОО. Редемптористів. Усіх кривних, друзів і приятелів Покійного проситься на поминальному Богослуженні відмовити щирю молитву.

РІДНЯ

Нові звірства енкаведистів. В суботу, 26 липня ц. р. в Надвірній, на полі "Буковина" віднайдено дві могили по звірськи помордованих людей опричниками НКВД. Помордовані мали руки й ноги пов'язані, а лиця порозбивані тупим предметом. Між 54 трупами знайдено одну жінку та двоє малих дітей. По одержі пізнати, що поховані походять з доколишніх сіл Гуцульщини. Розкопки ведуться далі.

ОСТОРОГА!

Звертається увагу громадян міста Станиславова, що дозволено ходити по вулицях міста тільки до 21 години ночі і від 5 години ранку, за німецьким літнім часом. Кого військова стежа зустріне на вулиці або перед брамою дому, буде відставлений перед суд, як підозрілий у шпигунстві, або безоглядно інтернований в табір.

Оголошення

1. Законним грошовим середником на нашій території, занятій державами осі й їх союзниками є нота німецької державної каси RKK (Reichskassenkreditschein) і карбованці.

Інших грошей не вільно пускати в обіг ані приймати.

Ключ перерахунку:
1 RKK = 10 карб.
1 пенге = 6 карб.
1 RKK = 1,642 пенге.

В справі винини пенгів, що знаходяться в обігу, буде виданий особний розпорядок.

Станиславів, 26. VII 1941 р.

За управу міста Ф. ВЕЛИЧКО.

ОГОЛОШЕННЯ

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ НАФТОВИЙ ПРОМИСЛ в БИТЬКОВІ приймає сейчас 2-ох бухгалтерів-білянсїстів, 3-ох урядовців-адміністраторів, 2-ох інженерів-техніків і одного інженера-хіміка. Зголошення до кінця липня особито в Битькові або в Гірничім Уряді в Обласній Управі в Станиславові.

ДИРЕКЦІЯ.

Оголошення

При Мійській Управі існує **бюро праці**, в якому повинні реєструватися всі бажаючі вступити до праці крім жидів. Сторони приймається від год. 10—13 за нім. часом в будинку Мійської Управи при вул. Третього Мая ч. 31 двері ч. 37а. 4 Установи, які потребують працівників, мають свої заповані зголосити в бюрі праці.